

N:o 5.

Af Herr **Bergström:** *angående förändrad lydelse af 9 § Kongl. Förordningen om Kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862.*

Enligt Riksdags-ordningens 14 § erfordras för rättighet till val af riksdagsman i Andra Kammaren att vara röstberättigad i kommunens allmänna angelägenheter. Åberopade § stadgar vidare såsom vilkor för valrätt vissa alternativa förmögenhets-qualifikationer, deribland den, att den inom kommunen röstberättigade tillika eger eller med stadgad åborätt innehafver fast egendom på landet till ett taxeringsvärde af minst Ett Tusen (1,000) R:dr. Men nu kan inträffa, att man kan ega fast egendom å landet, taxerad till 1,000 R:dr och derutöfver ända till 1,099 R:dr 99 öre, utan att derföre ega rösträtt vid kommunalstämma. Jag vill anföra tvänne exempel på dylika möjligen inträffande fall. Man kan ega annan fastighet, än jordbruksfastighet, taxerad till 1,000 R:dr och derutöfver ända till 1,099 R:dr 99 öre. Bevillningen af sådan fastighet utgår med fem öre för hvarje fullt 100 Riksdaler-tal af uppskattningsvärdet, således med 50 öre. Mot denna fastighetsbevillning svarar, enligt 58 § af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862, sådan denna § lyder genom Kongl. Kungörelsen den 15 September 1863, fem fyrkar; hvilket fyrktal, såsom understigande det i åberopade Kongl. Förordnings 9 § stadgade minimum af sex fyrkar, icke gifver rösträtt vid kommunalstämma. Ett annat exempel. Man kan ega en i mantal icke satt jordbruksfastighet, taxerad till 199 R:dr 99 öre och derför utgöra bevillning med 3 öre, motsvarande en fyrk samt vidare ega en å fastigheten uppförd särskildt för sig till 899 R:dr 99 öre taxerad qvarnbyggnad och derför erlägga bevillning med 40 öre, motsvarande fyra fyrkar; således tillsammans ega fastigheter af sammanräknadt taxeringsvärde 1,099 R:dr 98 öre, utan att derföre vara röstberättigad i kommunens allmänna angelägenheter.

Då qualifikation för utöfvande af rösträtt i kommunen icke bör vara högre än den för politisk valrätt; torde anmärkta missförhållande böra rättas; hvilket lämpligast sker derigenom, att minimum af fyrktal, som berättigar till röst vid kommunalstämma, nedsättes från sex till fem.

Jag får alltså föreslå, att Riksdagen måtte för sin del besluta en förändrad lydelse af 9 § i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862 af detta innehåll:

“Den, som är uppförd till färre, än fem sådana fyrkar, som i § 58 omförmälas, eger ej rösträtt vid kommunalstämma; egare af i mantal satt jord likväl undantagne.

Om motionens remitterande till Utskott anhålles.

Axel Bergström.